

OVIDIU TOADER*In another life I was a stone*

Curated by Daria Nedelcu

26.04-18.06.2023

RO

Proiectele artistice recente ale lui Ovidiu Toader pun în scenă ambianțe care propun alte raporturi între spectatori și obiecte, spectatori și spațiu, obiecte și spațiu. Pentru a genera aceste ambianțe, Ovidiu revizitează trecutul personal și colectiv, selectează elemente, pe care le reinvestește senzorial și conceptual. Masa de lucru, ca loc al creativității, procesului, observării, ia proporții monumentale în expoziția personală „The First Lockdown Among Insects” (2021), introducând corpul în situații și în relații neașteptate cu obiecte familiare și cu vietăți aflate adesea la marginea câmpului nostru vizual. Spațiul negativ al mesei devine unul colectiv și nonierarhic în care entități umane și nonumane coexistă într-un prezent în criză. Următorul show, „After Image of Hope” (2022) explorează posibilitățile fizice ale insulei ca spațiu catalizator al convivialității și al reflectării critice și creative asupra trecutului, prezentului și viitorului. Locuită de plante gigantice, care își desfășoară existența în absența omului, dezvoltând tactici de supraviețuire, Ovidiu aduce în discuție unul dintre scenariile recurente despre un viitor nonuman, destabilizând asimetria om-natură.

Citite ca heterotopii, ambianțele devin spații care funcționează după alte ritmuri sociale și temporale. În procesul de parcurgere a expoziției, spectatorii / spectatoarele activează obiecte, interacționează cu celălalt / cealaltă. Timpul cotidian este înlocuit cu timpul expoziției. Timpul expoziției cuprinde multiplele registre temporale ale obiectelor. În expoziția „Într-o altă viață, am fost o piatră”, interesul pentru heterotopii și pentru alte tipuri de implicare a spectatorului, se manifestă prin insinuarea prezenței unui laborator. În el, se țese un scenariu futuristic în care elemente tehnologice și cele de gândire magică se intersectează. Această ambianță e corelată cu ipostaza artistului ca explorator, iar metoda pare a fi „înstrăinarea lumii

pentru lume”¹. Plantele redat printr-un material rece, dur, capătă forma unor entități hibride tentaculare ce înaintează spre punctul central al unui eveniment eşuat, suspendat sau consumat, pentru a accesa prin reziduuri materiale organice și metalice un trecut fragil imediat sau îndepărtat.

Modul de abordare al realității și mediul ales, instalația, înscriu abordarea lui Ovidiu în ceea ce Svetlana Boym numeste *perspectivism off-modern*². În modurile de a reprezenta, de a vedea și de a gândi persista ambiguitatea³. Ea poate rezulta, explică Svetlana, din captarea în aceeași imagine a doua moduri de a vedea, cum e cazul anamorfozei⁴. Dar acest joc de perspective este dublat, continuă Svetlana, de o logică a înstrăinării⁵. Nu numai că o imagine poate găzdui o altă imagine accesibilă privitorului dintr-o altă perspectivă, dar această repoziționare și dublă descifrare generează o ambiguitate care deschide un spectru de posibilități⁶. În cazul noului proiect artistic al lui Ovidiu, ambianța creată conține perspective multiple, din care doar anumite elemente pot fi descoperite. Angajarea corporală a spectatoarei / spectatorului în parcurgerea spațiului, plasarea ei / lui în anumite unghiuri, pentru a descoperi entități estetice și reconfigurări de relații dintre acestea nu conduce la consumarea neclarității și la decodarea semnificației. Instalația funcționează ca o ramă, ca o încadrare a unei situații în care ambiguitatea persistă, în vederea reflectării critice și creative în legătură cu un prezent și un trecut recent problematic care poate fi citit în cheie individuală sau colectivă.

EN

¹ Victor Shklovsky, „Art as Technique” în *Russian Formalist Criticism: Four Essays*, Lee T. Lemon, Marion J Reis (eds), University of Nebraska Press, Lincoln, 1965, pp. 3-24 *apud* Svetlana Boym, *Architecture of the Off-Modern*, pp. 18-19. Conceptul de înstrăinare îi aparține lui Shklovsky. Acesta, explică Svetlana Boym, se referă la distanțarea văzută ca un instrument de stimulare a curiozității pentru lume, care este reinvestită senzorial și conceptual prin înstrăinare. Lumea se înfățișează, în acest caz, sub o formă nouă, ca o întrebare, nu ca un răspuns grandios.

² Svetlana Boym, *The Off-Modern*, Bloomsbury, Londra, 2017, p. 35.

³ Svetlana Boym, *The Off-Modern*, p. 35.

⁴ Svetlana Boym, *The Off-Modern*, p. 37.

⁵ Svetlana Boym, *The Off-Modern*, p. 35.

⁶ Svetlana Boym, *The Off-Modern*, p. 37.

Ovidiu Toader's recent artistic projects stage environments that challenge the relationships between beholders and objects, beholders and space, objects and space. To generate these ambiances, Ovidiu revisits the personal and collective past, selects elements, which he reinvests sensorially and conceptually. The worktable, as a place of creativity, process, observation, takes on monumental proportions in the solo exhibition "The First Lockdown Among Insects" (2021), introducing the body into unexpected situations and relationships with familiar objects and with beings often situated on the edge of our visual field. The negative space of the table becomes a collective and non-hierarchical one, where human and non-human entities coexist within a present moment in crisis. The next show, "After Image of Hope" (2022) explores the physical possibilities of the island as a catalytic space for conviviality and for critical and creative reflection on the past, present and future. Populated by gigantic plants, which carry out their existence in the absence of man, developing survival tactics, Ovidiu brings up one of the recurring scenarios about a non-human future, destabilizing the human-nature asymmetry.

These ambiances can be read as heterotopias, spaces that function according to other social and temporal rhythms. In the process of exploring/going through the exhibition, viewers activate objects, interact with one another. Daily time is replaced by exhibition time. The time of the exhibition encompasses the multiple temporal registers of the objects. Within the current exhibition, *In another life I was a stone*, the interest in heterotopias and other types of viewer involvement is manifested by the insinuation of the presence of a laboratory. In it, a futuristic scenario in which technological elements intersect with those of magical thinking is woven. This ambience is correlated with the condition of the artist as explorer, and the method seems to be "the estrangement of the world for the world". Plants take the form of active hybrid entities. From witnesses to an event that has either ended or been suspended, they become subjects that capture and interpellate. Plants rendered through a cold, hard material take the form of tentacular hybrid entities that advance towards the center of a failed, suspended or consumed event, to access through organic and metallic material residues an immediate or distant fragile past.

The approach to reality and the chosen artistic medium, the installation, inscribe Ovidiu's approach in what Svetlana Boym calls *off-modern perspectivism*⁷. Ambiguity

⁷ Svetlana Boym, *The Off-Modern*, Bloomsbury, Londra, 2017, p. 35.

persists in the ways of representing, seeing and thinking⁸. This can result, Svetlana explains, from capturing in the same image two ways of seeing, as in the case of anamorphosis⁹. But this play of perspectives is doubled, Svetlana continues, by a logic of alienation¹⁰. Not only can an image host another image accessible to the viewer from another perspective, but this repositioning and double deciphering generates an ambiguity that opens up a spectrum of possibilities. In the case of Ovidiu's new artistic project, the created ambience contains multiple perspectives, from which only certain elements can be discovered. The corporal engagement of the viewer in navigating through the space, placing her/him in certain angles, in order to discover aesthetic entities and reconfigurations of relationships between them does not lead to ambiguity consumption and meaning decoding. The installation works as a frame, as a enclosing a situation where ambiguity persists, in order to reflect critically and creatively regarding a problematic present that can be read in an individual or collective key.

Ovidiu Toader (b. 1991, Braşov, Romania) is interested in exploring the individual and collective memory, using various forms of recollection of personal or historical experiences. In his artistic practice, he uses the assemblage as a method to juxtapose found, collected, and sometimes recycled objects collected from his travels, the space where he lives in, from his grandparents' house or from his workshop.

⁸ Svetlana Boym, *The Off-Modern*, p. 35.

⁹ Svetlana Boym, *The Off-Modern*, p. 37.

¹⁰ Svetlana Boym, *The Off-Modern*, p. 35.